

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-03185
Otsuse kuupäev 16.04.2026
Komisjoni koosseis Margus Kingisepp

Tarbija
Kaupleja Air Baltic Corporation AS Eesti filiaal (17203925)

Tarbija nõue EUI määruse 261/2004 kohase hüvitise väljamaksmise nõue täies ulatuses

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija hüvitisnõue.
2. Lennuettevõtjal on kohustus maksta reisijale hüvitist määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 7 lõike 1 punkti c alusel 600 eurot.

Asjaolud:

Reisija (edaspidi ka tarbija) on pöördunud tarbijavaidluste komisjoni (komisjon) poole avaldusega.

Komisjon alustas asjas menetlust 23.02.2026.

Reisija on esitanud avalduse hüvitise saamiseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 261/2004 alusel, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, alusel.

Avalduse järgi hilines 07.02.2026. a lend nr BT7784 Hurghada–Tallinn üle kolme tunni (3 tundi ja 8 minutit). Lennu pikkus on üle 3500 km. Tarbija pöördus 11.02.2026 lennuettevõtja poole pretensiooniga täieliku hüvitise saamiseks summas 600 eurot.

Lennuettevõtja nõustus hüvitist maksma, kuid vähendas summat 50 % (300 eurot), viidates EL lennuhüvitismääruse artikli 7 lõike 2 loogikale analoogia alusel (lend ei hilinenud üle 4 tunni).

Tarbija ei nõustunud hüvitise vähendamisega.

Tarbija leiab, et vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artiklitele 5, 6 ja 7 ning Euroopa Kohtu praktikale tekib reisijal õigus täies ulatuses hüvitisele juhul, kui sihtkohta saabumine hilineb üle 3 tunni. Antud lennu vahemaa ületas 3500 km, mistõttu on kohaldatav hüvitise määr 600 eurot.

04.03.2026 edastas komisjoni sekretariaadi üleandeid täitev Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet reisija avalduse materjalid lennuettevõtjale vastamiseks.

Lennuettevõtja märgib 19.03.2026 saadetud vastuses, et võrdse kohtlemise ja proportsionaalsuse põhimõtteid arvestades oleks vastuoluline maksta hilinemise korral täielikku hüvitist, samal ajal kui tühistamise korral lubatakse hüvitist vähendada, kui reisija jõuab sihtkohta võrreldava aja jooksul.

Enne komisjoni istungit pooled lahenduseni ei jõudnud.

Kaupleja seisukoht:

Lennuettevõtja märgib oma vastuses, et käesolevas asjas hüvitise suuruse hindamisel tuleks kohaldada Euroopa Liidu Kohtu praktikas kujunenud põhimõtteid, mille kohaselt tuleb pikad hilinemised käsitada sarnaselt lendude tühistamisega.

Euroopa Liidu Kohus on leidnud (mh liidetud kohtuasjades C-402/07 ja C-432/07, Sturgeon, ning liidetud kohtuasjades C-581/10 ja C-629/10 Nelson), et reisijad, kes jõuavad sihtkohta vähemalt kolmetunnise hilinemisega, on võrreldavas olukorras reisijatega, kelle lend on tühistatud ning neil on seetõttu õigus hüvitisele vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 7 lõikele 1.

Arvestades kohtu poolt tuvastatud funktsionaalset võrdsust, leiab lennufirma, et sama loogikat tuleks kohaldada ka hüvitise suuruse määramisel. Eelkõige näeb määruse artikkel 7 lõige 2 ette hüvitise vähendamise 50% võrra juhul, kui reisijale pakutakse ümberbroneerimist ning ta jõuab lõppsihtkohta teatud ajapiiride jooksul, sealhulgas pikamaalendude puhul nelja tunni jooksul.

Käesoleval juhul jõudis reisija lõppsihtkohta vähem kui neljatunnise hilinemisega. Seega on tekkinud ebamugavus sisuliselt võrreldav olukorraga, kus reisija suunatakse tühistamise järel ümber ning ta jõuab sihtkohta sama ajavahemiku piires.

Võrdse kohtlemise ja proportsionaalsuse põhimõtteid arvestades oleks vastuoluline maksta hilinemise korral täielikku hüvitist, samal ajal kui tühistamise korral lubatakse hüvitist vähendada, kui reisija jõuab sihtkohta võrreldava aja jooksul.

Seetõttu leiab lennufirma, et juhul kui hüvitise maksmine osutub põhjendatuks, tuleks seda vähendada 50% võrra vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 7 lõikele 2.

Tarbijavaidluste komisjoni sekretariaat pöördus lennuettevõtja poole täiendavalt 27.03.2026. Sekretariaat leiab, et hüvitise vähendamine ei ole antud juhul põhjendatud. Määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 7 lõike 1 punkti c kohaselt on üle 3500 km pikkuse lennu puhul, kui reisija jõuab lõppsihtkohta vähemalt 3-tunnise hilinemisega, ette nähtud hüvitis summas 600 eurot reisija kohta. Antud juhul ei ole vaidlust, et hilinemine ületas 3 tundi.

Euroopa Komisjon on töötanud välja määruse 261/2004 tõlgendamissuunised, mis tuginevad kohtupraktikale (Komisjoni Teatis - Dokument 52024XC05687) ja on kättesaadavad veebilehel

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/ALL/?uri=CELEX:52024XC05687>.

Kõnealust hüvitise vähendamise võimalust käsitletakse tõlgendamissuuniste punktis 4.4.5 järgmiselt: hüvitist arvutatakse määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 7 lõike 1 kohaselt ning seda võib vähendada 50 %, kui on täidetud artikli 7 lõikes 2 sätestatud tingimused, s.o kui reisijate marsruuti muudetakse pärast lennu tühistamist ning nad jõuavad lõppsihtkohta olenevalt vahemaast mitte rohkem kui kahe-, kolme- või neljatunnise viivitusega.

Kuna vastavad tingimused ei ole täidetud – see tähendab, et lend ei ole tühistatud ning reisijaid ei ole suunatud sihtkohta alternatiivse teekonna kaudu – kuulub hüvitis antud olukorras väljamaksmisele täies ulatuses.

Lennuettevõtja oma seisukohta menetluse ajal ei muutnud.

Tarbija on avaldanud, et ei nõustu lennuettevõtja seisukohaga ja soovib vaidluse lahendamist komisjoni otsusega.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon on põhjalikult hinnanud kõiki asjaolusid, poolte esitatud tõendeid ja seisukohti, määruse (EÜ) nr 261/2004 sätete sõnastust, eesmärki ning Euroopa Liidu Kohtu (EL Kohtu) praktikat, samuti Euroopa Komisjoni ametlikke tõlgendamissuuniseid (EUR-Lex 52024XC05687).

Määruse (EÜ) nr 261/2004 eesmärk on tagada reisijatele kõrge kaitsetase lennureiside häirete korral, luues ühtsed reeglid hüvitise, abi ja ümberbroneerimise kohta.

Komisjon nõustub reisijaga, et asjas kuulub kohaldamisele EL määrus 261/2004.

Liidetud kohtuasjades C-402/07 ja C432/07 (Sturgeon) 19.11.2009 Euroopa Kohtu poolt tehtud otsuse p 61 kohaselt tuleb Määruse 261/2004 artiklit 7 tõlgendada selliselt, et hüvitise saamise õiguse kohaldamise eesmärgil võib hilinenud lendude reisijaid võrdsustada tühistatud lendude reisijatega, ja nad võivad tugineda õigusele saada hüvitist, mis on ette nähtud määruse artiklis 7, kui nad hilinenud lennu tõttu kaotavad aega kolm tundi ja rohkem, s.o. kui jõuavad sihtpunkti kolm tundi pärast lennuettevõtja poolt algselt kavandatud saabumisaega või hiljem. Kohus rõhutas, et see võrdsus kehtib just hüvitisele õiguse tekkimise osas. See ei tähenda automaatselt, et kõiki tühistamise reegleid (sh hüvitise vähendamise erandit) saab rakendada analoogia teel ilma eraldi analüüsita.

Sellela seoses laienevad hilinemistele ka artikli 5 sätted. Euroopa Liidu Kohtu mainitud praktika (Sturgeon, punkt 61) kohaselt kohaldatakse pikaajalise hilinemise korral määruse artikli 5 lõike 1 punkti c sätteid hüvitise õiguse tekkimise eesmärgil. Antud juhul ei rakendu artikli 5 lõike 1 punktis c sätestatud välistused, sest lendu ei tühistatud ning reisijale ei pakutud ümberbroneerimist ega antud vastavat teavitust.

Järgnevalt kontrollis komisjon, kas reisijal esineb õiguslik alus nõuda hüvitist määruse 261/2004 artikli 7 lõike 1 punktis c sätestatud summas 600 eurot reisija kohta.

Määruse 261/2004 artikli 7 lõike 1 punkti c kohaselt saavad reisijad hüvitist 600 euro ulatuses üle 3500 kilomeetri pikkuste lendude puhul.

Käesoleva vaidluse puhul on tegemist muu lennuga (Hurgada-Tallinn), mille pikkus on 3647 kilomeetrit (<https://www.airmilescalculator.com/distance/hrg-to-tll/>).

Komisjon tuvastas asja materjalide alusel, et vaidlusaluse juhtumi korral olid täidetud määruse 261/2004 artikli 3 lõike 2 tingimused, s.t. reisijal oli kinnitatud broneering asjaomasele lennule ning ta ilmus registreerimisele.

Lennuettevõtja ei ole määruse 261/2004 artikli 5 lõike 3 järgi kohustatud maksma hüvitist, kui ta suudab tõestada, et tühistamise (hilinemise) põhjustasid erakorralised asjaolud, mida ei oleks suudetud vältida isegi siis, kui oleks võetud kõik vajalikud meetmed. Lennuettevõtja ei ole viidanud erakorralistele asjaoludele määruse artikli 5 lõike 3 tähenduses ega tõendanud, et hilinemine oli vältimatu vaatamata kõigi vajalike meetmete rakendamisele.

Seega on täidetud kõik määruse (EÜ) nr 261/2004 tingimused täieliku hüvitise maksmiseks.

Lennuettevõtja on hüvitise 50 % vähendamisel tuginenud sellele, et Euroopa Liidu Kohus on leidnud Sturgeon ning Nelson asjades, et reisijad, kes jõuavad sihtkohta vähemalt kolmetunnise hilinemisega, on võrreldavas olukorras reisijatega, kelle lend on tühistatud. Lennufirma leiab, et sama loogikat tuleks kohaldada ka hüvitise suuruse määramisel. Eelkõige näeb määruse artikkel 7 lõige 2 ette hüvitise vähendamise 50% võrra juhul, kui reisijale pakutakse võimalust

jõuda sihtkohta asenduslennuga teist marsruuti pidi ning ta jõuab lõppsihtkohta üle 3500 km pikamaalendude puhul nelja tunni jooksul. Võrdse kohtlemise ja proportsionaalsuse põhimõtteid arvestades oleks vastuoluline maksta hilinemise korral täielikku hüvitist, samal ajal kui tühistamise korral lubatakse hüvitist vähendada, kui reisija jõuab sihtkohta võrreldava aja jooksul.

Komisjon märgib, et Määruse artikli 7 lõige 2 sätestab erandi: hüvitist võib vähendada 50 %, kui reisijatele pakutakse vastavalt artiklile 8 võimalust jõuda sihtkohta asenduslennuga teist marsruuti pidi, nii et saabumisaeg ei ületa algselt broneeritud lennu kavandatud saabumisaega üle 3500 km pikamaalendude korral nelja tunni jooksul.

Komisjoni hinnangul on see säte sõnaselgelt seotud ümberbroneerimisega (*re-routing*) pärast lennu tühistamist. Antud juhul ei ole lend tühistatud ega reisijat ümberbroneeritud ning tegemist oli sama lennu (BT7784) operatiivse hilinemisega. Seega artikli 7 lõike 2 tingimused ei ole täidetud.

Euroopa Komisjon on töötanud välja määruse 261/2004 tõlgendamissuunised, mis tuginevad kohtupraktikale (Komisjoni Teatis - Dokument 52024XC05687) ja on kättesaadavad veebilehel <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/ALL/?uri=CELEX:52024XC05687>.

Hüvitise vähendamise võimalust käsitletakse tõlgendamissuuniste punktis 4.4.5 järgmiselt: hüvitist

arvutatakse määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 7 lõike 1 kohaselt ning seda võib vähendada 50 %, kui on täidetud artikli 7 lõikes 2 sätestatud tingimused, s.o kui reisijate marsruuti muudetakse pärast lennu tühistamist ning nad jõuavad lõppsihtkohta olenevalt vahemaast mitte rohkem kui kahe-, kolme- või neljatunnise viivitusega.

Komisjon nõustub täielikult tarbijavaidluste komisjoni sekretariaadi esialgse hinnanguga, et artikli 7 lõike 2 tingimused ei ole antud juhul täidetud. Euroopa Komisjoni ametlike tõlgendamissuuniste (52024XC05687) punkt 4.4.5 kohaselt ei laiene 50 %-line vähendamine lihtsale lennu hilinemisele, isegi kui hilinemine on alla nelja tunni. Lennuettevõtja poolt pakutud analoogia ei ole kooskõlas Määruse teksti, Euroopa Kohtu praktika ja proportsionaalsuse põhimõttega.

Lennuettevõtja viidatud „funktsionaalne võrdsus“ (Sturgeon ja Nelson kohtuasjad) kehtib ainult hüvitisele õiguse tekkimise, mitte aga selle vähendamise kohta.

Hüvitise vähendamine on erandlik meede, mida tuleb tõlgendada kitsalt. Euroopa Kohus on rõhutanud, et erandeid määruse 261/2004 üldreeglitest tuleb tõlgendada rangelt ja piiravalt, et mitte kahjustada määruse põhieesmärki tagada reisijatele kõrge kaitsetase (vt nt kohtuasja C-549/07 Wallentin-Hermann, punktid 17–18, kus kohus leidis, et erakorraliste asjaolude mõistet tuleb tõlgendada kitsalt).

Erandi kitsas tõlgendamine kui üldpõhimõte tähendab seda, et erandit ei tohi laiendada analoogia või „funktsionaalse võrdsuse“ kaudu sellistele olukordadele, mida seadusandja ei ole sõnaselgelt hõlmanud.

Käesoleval juhul tähendab see, et määruse artikli 7 lõike 2 kohast 50 %-list vähendamist ei saa rakendada lihtsa hilinemise korral, kuna see erand on seotud üksnes ümberbroneerimisega pärast tühistamist.

Lennuettevõtja ei ole esitanud ühtegi tõendit, et käesoleval juhul oleks toimunud ümberbroneerimine. Seetõttu ei ole alust hüvitist vähendada.

Kokkuvõttes on täidetud kõik määruse (EÜ) nr 261/2004 tingimused täieliku hüvitise (600 eurot) maksmiseks. Lennuettevõtjal on kohustus tasuda tarbijale hüvitis summas 600 eurot.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Margus Kingisepp

/allkirjastatud digitaalselt/